

Římanům 8:1-4 ¹Nyní tedy není žádného odsouzení pro ty, kteří jsou v Kristu Ježíši [a nechodí podle těla, ale podle Ducha]. ²Vždyť zákon Ducha života v Kristu Ježíši mě osvobodil od zákona hříchu a smrti. ³Neboť co bylo Zákonu nemožné, protože byl bezmocný kvůli tělu, to učinil Bůh, když poslal svého Syna v podobnosti těla hříchu a *jako oběť* za hřích a odsoudil hřích v těle, ⁴aby byl požadavek Zákona naplněn v nás, kteří nechodíme podle těla, ale podle Ducha.

TMK – Abych jej znal 131.2 Bůh požaduje, aby Jím stvořené bytosti byly v souladu s Jeho vůlí. Nedokonalost charakteru je hřích a hřích je přestoupení zákona. Všechny spravedlivé charakterové vlastnosti přebývají v Bohu jako dokonalý, harmonický celek. Každý, kdo přijme Krista jako svého osobního Spasitele, má výsadu tyto vlastnosti vlastnit....

TMK – Abych jej znal 131.3 Tento charakter byl zjeven v Kristově životě. Aby mohl svým vlastním příkladem odsoudit hřích v těle, vzal na sebe podobu hříšného těla. Neustále měl na zřeteli Boží charakter; neustále tento charakter zjevoval světu. Kristus si přeje, aby jeho následovníci ve svých životech zjevovali ten samý charakter.

DA – Touha věků 117.1 Satan poukazoval na Adamův hřích jako na důkaz toho, že Boží zákon je nespravedlivý a nelze jej zachovávat. Kristus měl v našem lidství Adamův pád vykoupit. Adam však v době, kdy na něj zaútočil pokušitel, nebyl poznamenán žádnými následky hříchu. Stál zde tehdy v plné síle dokonalého člověka, a to jak po stránce tělesné, tak i duševní. Byl obklopen slávou zahrady Eden a denně se stýkal s nebeskými bytostmi. V úplně jiné situaci byl Ježíš, když vstoupil na poušť, aby se střetl se satanem. Tělesné, duševní i mravní schopnosti lidstva po čtyři tisíce let ochabovaly; Kristus na sebe vzal slabosti degenerovaného lidstva. Jen tak mohl zachránit člověka z nejhlubšího ponížení. (srv. TV 69.6)

DA – Touha věků 117.2 Mnozí tvrdí, že nebylo možné, aby byl Kristus přemožen pokušením. Potom by býval nemohl zaujmout Adamovo místo a zvítězit tam, kde Adam selhal. Kdyby snad byl náš boj v nějakém slova smyslu těžší než ten Kristův, pak by nám nebyl schopen pomoci. Náš Spasitel však přijal lidství se všemi důsledky, které to s sebou neslo. Přijal lidskou přirozenost včetně možnosti podlehnout pokušení. Nemusíme snášet nic, co by nezakusil i On. (srv. TV 70.1)

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1147.4 Přemýšlejte o Kristově ponížení. Vzal na sebe padlou, strádající lidskou přirozenost, poníženou a poskvřenou hříchem. Vzal na sebe naše bolesti, nesl náš žal a hanbu. Snášel všechna pokušení, kterým je vystaven člověk. Spojil lidství s božstvím: božský duch přebýval v chrámu těla. Spojil se s chrámem. **Jan 1:14** "*A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi*", protože jen tímto se mohlo spojit s hříšnými, trpícími Adamovými syny a dcerami (The Youth's Instructor, 20. prosince 1900).

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7 Boží Syn, oděný do lidského těla, sestoupil na úroveň těch, které si přál zachránit. Nebyla v něm žádná lest ani hříšnost, byl vždy čistý a neposkvrněný, přesto na sebe vzal naši hříšnou přirozenost.

ST – časopis Znamení doby, 17. října 1900, odst. 9 Ježíš přišel na svět jako člověk, aby se s lidmi seznámil a přiblížil se jim v jejich potřebách. Narodil se jako dítěátko v Betlémě. Vyrůstal stejně jako vyrůstají jiné děti. Po celý svůj pozemský život, od mládí až do dospělosti, byl napadán satanovými nejprudšími pokušeními.

ST – časopis Znamení doby, 17. října 1900, odst. 10 Adam byl pokoušen nepřítelem a padl. Nebyl to v něm přebývajícím hřích, který způsobil jeho selhání, neboť Bůh ho stvořil ke svému obrazu, čistého a bezúhonného. Byl bezchybný jako anděl před trůnem. Nebyly v něm žádné narušené principy, žádné sklony ke zlu. Když však Kristus přišel, aby se setkal se satanovými pokušeními, nesl "*podobnost těla*

hříchu" (Římanům 8:3). Fyzicky oslaben čtyřicetidenním půstem se na poušti setkal se svým protivníkem.

DA – Touha věků 48.6 Pro Božího Syna by bylo téměř nekonečně pokořující už to, kdyby na sebe vzal lidskou přirozenost v době, kdy Adam stál v rajské zahradě ještě ve své nevinnosti. Ježíš však přijal lidství oslabené čtyři tisíce let trvajícím působením hříchu. Stejně jako každý Adamův potomek nesl i Kristus následky působení zákona dědičnosti. O jaké následky šlo, nám ukazuje život jeho pozemských předků. S takovým dědictvím tedy přišel na svět, aby sdílel naše strasti a pokušení, a aby nám dal příklad, jak žít životem bez hříchu. (srv. TV 27.4)

ISM – Vybraná poselství, 1. svazek 253.1 Kristus, který neznal ani sebemenší poskvrnění hříchem nebo nečistotou, přijal naši přirozenost v jejím narušeném stavu.

Con – Střet 17.3 Velkolepé dílo vykoupení mohlo být vykonáno pouze tím, že by Vykupitel zaujal místo padlého Adama. S hříchy světa, které na něm spočinuly, by prošel zemí tam, kde Adam klopýtl. Podstoupil by zkoušku nekonečně těžší než tu, ve které Adam selhal. Porazil by pokušitele a zvítězil ve prospěch člověka, aby díky Jeho poslušnosti, čistotě charakteru a neochvějné neporušenosti mohla být Jeho spravedlnost přičtena člověku, aby skrze Jeho jméno mohl člověk přemáhat nepřitele ve svůj vlastní prospěch.

Con – Střet 18.1 Jaká to je láska! Jaká úžasná shovívavost! Král slávy se nabídl, že se pokoří na úroveň padlého lidstva! Vstoupil by do Adamových šlépějí. Přijal by padlou lidskou přirozenost a pustil by se do boje se silným nepřítelem, který nad Adamem zvítězil. Porazil by satana, a tím by otevřel cestu k vykoupení z potupy Adamova selhání a pádu všem, kdo by v Něho uvěřili.

DA – Touha věků 311.5 Kristus je žebříkem z Jákobova snu. Jeho spodní část se opírá o zem a vrchol dosahuje až k nebeské bráně, na samý práh slávy. Kdyby byl žebřík jen o jedinou příčku kratší a nedotýkal se země, byli bychom ztraceni. Kristus však za námi přichází tam, kde se nacházíme. Vzal na sebe naši přirozenost a zvítězil, abychom i my přijetím Jeho přirozenosti vítězili. Učiněn **"v podobnosti těla hříchu" (Římanům 8:3)** žil bezhříšným životem. Nyní se svým božstvím drží nebeského trůnu, zatímco svým lidstvím dosahuje až k nám. Vybízí nás, abychom vírou v Něho dosáhli slávy Božího charakteru. Proto máme být dokonalí, **"jako je dokonalý" náš "nebeský Otec" Matouš 5:48.** (srv. TV 196.1-2)

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1124.2 Kristův život představuje dokonalé lidství. Ve své lidské přirozenosti byl takovým, jakým můžeš být i ty. Vzal na sebe naše slabosti. Nejenže se stal tělem, ale byl učiněn v podobnosti hříšného těla. Jeho božské vlastnosti byly zadrženy, aby Mu od úzkosti nitra nebo tělesné bolesti neulehčovaly (Dopis 106, 1896).